خبرهای کوتاه

سود سهام عدالت مشمولانی که شماره شبا ندادند، چه می‌شود؟

آن‌طور که سازمان خصوصی‌سازی اعلام کرده عده‌ای از مشمولان سهام عدالت برای دریافت سود سهام خود هنوز شماره شبای بانکی اعلام نکرده‌اند به‌گفته رییس سازمان خصوصی‌سازی یکی از استنباط ها از این موضوع، این‌است که آن‌ها خود را جزو دهک‌های پایین درآمدی به‌حساب نمی آورند و می‌خواهند این مبالغ به کم‌درآمدهای واقعی تخصیص پیدا کند.

در نتیجه این ابهام پدید می‌آید که درصورتی‌که این مبالغ توسط آن مشمولان برداشت نشود، چه تصمیمی برای آن اخذ خواهد شد، آیا این مبالغ به‌حساب خزانه دولت میرود؟

به گزارش ایسنا، علی اشرف عبدالله پوری حسینی در این مورد می‌گوید که این مبالغ به خزانه بازنمی گردد و متعلق به مشمولان است ولی این‌که چگونه در مورد آن مبالغ، حکم شود در آینده تصمیم‌گیری می‌شود چرا که علم به این نداریم که چه‌قدر ازاین افراد عالمانه و عامدانه سراغ سود سهام عدالت خود، نمی آیند. به‌گفته رییس سازمان خصوصی‌سازی، بعد از توزیع سود سال ۱۳۹۵ می‌توان در مورد سود آن‌عده خاموش، تصمیم‌گیری کرد البته سازمان خصوصی‌سازی در این مورد نمی‌تواند تصمیم‌گیری کند و تنها می‌تواند پیشنهاد دهد تصمیم‌گیری در این مورد با مراجع قانونی است.

علاوه‌براین عده‌ای، به‌همان ارزش سهام ۵۳۲ هزار تومانی قناعت‌کردند و پولی واریز نکردند که ارزش سهام خود را تا یک میلیون تومان برسانند. عده‌ای معتقدند که این افراد اطمینان لازم را از بابت پرداخت سهام عدالت نداشتند یا آن را اقتصادی نمی‌دانستند و عده‌ای هم آن‌قدر کم درآمد بودند که نمی‌توانستند حساب خود را تا یک میلیون تومان افزایش‌دهند، البته به‌تعدادی که جزو دهک‌های پایین درآمدی، به‌حساب می‌آمدند، تخفیف داده شد و حساب سهام عدالت آن‌ها از ابتدا یک میلیون‌تومانی بود اما آن‌طور که خود سازمان خصوصی‌سازی هم تایید می‌کند احتمال دارد افرادی جزو افراد کم‌درآمد جامعه باشند و به‌درستی از دیگران، تمیز داده نشده باشند. درهرصورت سیاست سازمان خصوصی‌سازی این است‌که سهامی که به مشمولان متعلق نشده را در لیست واگذاری به‌عموم قرار دهد و احتمالا آن سهم‌ها از طریق بورس عرضه عمومی‌شود.

پول اشتغال‌زایی جور می‌شود؟

موضوع دیگری‌که امروز در خبرها مورد توجه قرارگرفت، دردسرهای دولت برای تامین اعتبار لازم برای اجرای طرح‌های اشتغال‌زایی بود. در حالی‌که کمیسیون تلفیق مجلس شورای اسلامی پیش‌بینی تامین مالی ۱۰ هزار میلیاردتومانی از درآمدهای سازمان اموال تملیکی برای سرمایه‌گذاری دولت در بخش اشتغال را پیش‌بینی کرده‌است، این سازمان می‌گوید باتوجه به این‌که بخشی از کالاهای توقیف شده، توسط این سازمان متروکه بوده و ذی‌نفع هستند، دارند تحقق درآمد ۱۰ هزار میلیاردتومانی برای سازمان اموال تملیکی میسرنیست و این رقم باید تعدیل‌شود. این سازمان که‌در سال‌های گذشته، همواره به‌دلیل درازا شدن پروسه‌های تعیین و تکلیف انواع کالا، اعم از قاچاق ومتروکه و ... همواره موردانتقاد بود، اکنون موظف شده تا ۱۰ هزار میلیاردتومان برای بودجه ۹۷ تامین کند و البته مسئله این‌جاست که بررسی درآمدهای سازمان اموال تملیکی نشان‌می‌دهد این سازمان در سال‌های گذشته، حتی کم‌تر از یک‌دهم مبلغ پیش‌بینی شده، محقق کرده است.

هیجانی که فروکش کرد

در بازار آزاد، دلار آمریکا و سکه تمام در هفته ای که گذشت با حرکت افزایشی همراهبود اما میزان افزایش‌قیمت‌ها نسبت به هفته‌های اخیر کم‌تر شده که به‌نظر می‌رسد هیجانات این بخش در حال فروکش‌است و درمجموع به‌نظر می‌رسد که وضعیت قیمت‌ها در بازار آزاد، نسبت به‌هفته های گذشته با ثبات بیشتری، همراه شده و افزایش‌های هیجانی قیمت‌ها، فروکش کرده‌است.

اوپکی ها به نفت چند دلاری نیاز دارند

در هفته اول سال ۲۰۱۸ میلادی قیمت نفت در بازار جهانی رشد کرد و به مرز ۶۸ دلار آمریکا رسید . پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که به‌دلیل تحولات ژئوپولتیکی در خاورمیانه و تغییر ساختار بازار، درمیان‌مدت، روند افزایش قیمت نفت در بازار جهانی، ادامه خواهد داشت. هرچند که روز گذشته ترمز قیمت نفت، کشیده شد.» سازمان اوپک گزارش‌داد، با رشد قیمت نفت نوید کاهش کسری بودجه در کشورهایی که اقتصاد وابسته به نفت دارند ، داده شده است. اما سوال این است که هر یک از اعضای اوپک برای اینکه بودجه متعادلی داشته باشند باید نفت را با چه قیمتی بفروشند؟ به عبارت دقیق تر قیمت سربسری نفت در بودجه چقدر است . طبق این گزارش در میان ۱۳ کشور مورد مطالعه ، ایران و کویت برای داشتن بودجه‌ای متوازن به کمترین قیمت نفت نیاز دارند . درسال ۲۰۱۸ میلادی قیمت سر بسری نفت برای داشتن بودجه متوازن در کویت برابر با ۴۹.۱ دلار امریکا و برای ایران برابر با ۵۱.۳ دلار امریکا است. کشورهای قطر و عراق و الجزایر در این رده بندی جایگاه سوم تا پنجم از نظر پایین بودن قیمت سربسری نفت برای داشتن بودجه متوازن را دارند.

بااین‌همه قیمت نفت پس از این‌که روز پنج شنب به ۷۰ دلار صعود کرد، در معاملات روز جمعه به عقب‌نشینی از این سطح تن داد. بهای معاملات آتی وست تگزاس اینترمدیت آمریکا به ۶۳.۶۲ دلار در هر بشکه رسید که ۱۸ سنت یا ۰.۳ درصد پایین قیمت نهایی معاملات روز گذشته بود. بهای معاملات نفت آمریکا روز پنج شنبه به ۶۴.۷۷ دلار صعود کرده بود که بالاترین قیمت از دسامبر سال ۲۰۱۴ بود.

هشدار مسئولان به ساکنین پایتخت در مورد مصرف آب شرب و بحرانی که درراه است

تهران‌تشنه

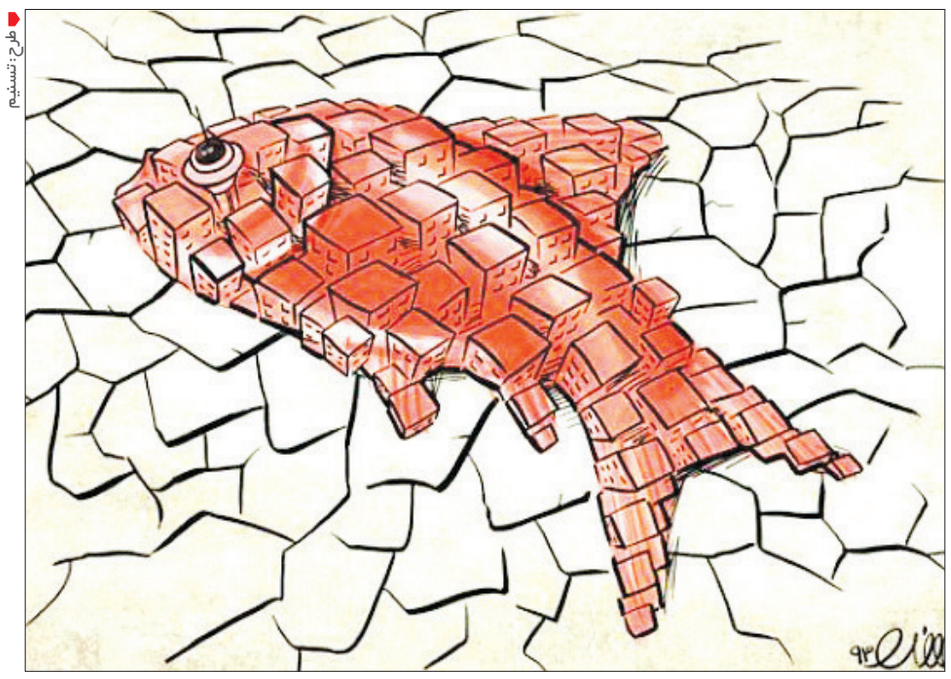
طرح: تسنیم

شاید یکی از بزرگ‌ترین مصائب پیش‌روی کشور را هنوز مردم و مسئولان آن‌گونه که باید جدی‌نگرفته‌اند چراکه حتی تصوراین‌که روزی در تهران ۵۲ درصد از مردم آب شرب آشامیدنی نداشته باشند، دهشتناک است، چه رسد که با واقعیت‌اش مواجه شویم. خطری‌که شاید اگر در تحقیقی تحلیلی مورد بررسی قرار گیرد، اثرات زیان‌بارش حتی از تبعات تحریم‌های غرب علیه ایران در سال‌های گذشته اگر بیشتر نباشد، کمتر نیست.

براساس گزارش‌های آماری ارائه‌شده از طرف وزارت نیرو، در سال آبی ۹۷-۹۶ (از اول مهر تا ۱۶ دی‌ماه سال‌جاری) از میان ۳۱ استان کشور تنها پنج استان، رشد مثبت بارندگی را ثبت کرده‌اند و سایر استان‌ها در این دوره زمانی با افت بارش نسبت به‌مدت مشابه سال قبل، مواجه بودند.

براساس گزارش دفتر مطالعات پایه منابع آب وزارت نیرو، ارتفاع کل ریزش‌های جوی از اول‌مهر لغایت ۲۲ دی سال آبی ۹۷-۹۶ بالغبر ۳۵ میلیمتر است. این مقدار بارندگی نسبت‌به میانگین دوره‌های مشابه درازمدت (۸۶ میلیمتر) ۵۹ درصد کاهش و نسبت به‌دوره مشابه سال آبی گذشته (۵۳ میلیمتر) ۳۴ درصد کاهش نشان می‌دهد. ضمناً حجم بارش اول‌مهر تا پایان ۲۲ دی معادل ۵۷،۶۸۱ میلیارد مترمکعب می‌باشد.

خلاصه آن‌قدر وضعیت کم‌آبی بحرانی شده که در روزهای گذشته حتی برخی مسئولان مربوطه در جلساتی سخن از بارورسازی مصنوعی ابرها، به‌میان آورده‌اند.

دراین‌میان احتمالاً هیچ داده آماری به‌اندازه این سخن فرماندار تهران که گفته در ۴۷ سال گذشته کمترین میزان آب را داشته‌ایم و اگر بارندگی‌ها در تهران به‌همین روند ادامه داشته‌باشد ۵۲ درصد مردم تهران فاقد آب شرب خواهند بود، نمی‌تواند واقعیت عریان و خشن این بحران بزرگ (که بسیاری از کارشناسان از آن به‌عنوان جنگ طبیعت علیه انسان یاد می‌کنند) را آشکار سازد.

طبق‌گفته فرماندار، وضعیت آبی در تهران آن‌قدر بحرانی شده که از بیرجند و خراسان‌جنوبی (سال‌هاست این دو منطقه در خط قرمز کم‌آبی هستند) می‌رود که بدترشود.

آیا تدابیر درنظرگرفته‌شده برای کم‌آبی پایتخت جواب می‌دهد؟

این درحالی‌است که مدیرعامل آب و فاضلاب استان تهران روز گذشته دراین‌باره گفت: با توجه به‌کاهش بارندگی‌ها، نگرانی‌هایی برای تأمین آب پایتخت به‌وجودآمده و لذا از هم‌اکنون تدابیری برای این مهم درنظرگرفته‌ایم که امیدواریم با مشکلی مواجه نشویم. محمد پرورش در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان این‌که چندین سناریو برای گذر از پیکِ آبی درنظر گرفته‌شده است، اظهار کرد: «روزانه جلسات متعددی برای حل مشکلات پیش رو برگزار می‌شود تا بتوانیم شرایط را به‌طور کامل ارزیابی و چالش‌های پیش رو را، برطرف کنیم.»

بااین‌حال آن‌چه در سخنان مدیرعامل آب و فاضلاب استان تهران دیده‌نمی‌شود ارائه تصویری دقیق و بر پایه داده‌ها و فاکت‌های آماری و عینی است. اگر مسئولان برای این معضل تدابیر و سناریوهای مختلفی اندیشیده و طراحی کرده‌اند، بهتر است به شکلی شفاف این راهکارها را ارائه کنند تا مورد نقد و آسیب‌شناسی قرارگیرد چراکه تجربه تشکیل ستادهای مدیریت بحران در مواقع اضطرار در کشور نشان داده آن‌چنان‌که باید موفق نیستند.

سال آبی تهران در ۴۹ سال گذشته ۶۷ درصد افت داشته است

واقعیت این‌است که استان‌تهران در سال‌آبی، افت نزدیک به ۷۰ درصدی بارندگی و در بلندمدت (۴۹) ساله افت بیش از ۶۷ درصدی را، ثبت کرده است. براساس گفته برخی کارشناسان آب ازآنجایی‌که این واقعیت آماری یک‌شبه به‌وجود نیامده و این روند مخرب طی ۴۹ سال گذشته شدت‌یافته‌است، ازاین‌رو نمی‌توان تنها با اقداماتی مقطعی و مسکن‌وار به مقابله با آن برخاست.

روند کاهشی بارندگی در استان تهران، موجب شد تا متولیان این حوضه با اعلام این‌که در حال‌حاضر حجم آب پشت سدهای پنج‌گانه تهران بالغبر ۶۱۳ میلیون‌مترمکعب است که نسبت به پارسال حدود ۱۵ میلیون مترمکعب کاهش‌داشته، روند ذخیره آب در پشت سد را مناسب ارزیابی کنند، اما نسبت به ورود آب به سدها، ابراز نگرانی کنند. براساس آمار اعلام‌شده در حال حاضر ورودی آب به سدهای این استان حدود ۷۰ درصد کاهش داشته است و کمترین ورودی آب مربوط حوضه سد امیرکبیر می‌شود. از سوی دیگر افت چشم‌گیر بارش در استان تهران موجب شد تا مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای تهران از برگزاری جلسات رهاسازی آب برای پاسخ به تقاضای آب شرب در تابستان سال ۹۷ با شرکت آبفای تهران خبر دهد.

مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای تهران دراین‌باره به فارس، گفت: تلاش براین‌است که به‌سمت جیره‌بندی آب نرویم. محمدرضا بختیاری هم‌چنین از ممنوعیت توسعه کشاورزی در استان تهران خبر داد و اعلام کرد: « شرکت آب منطقه‌ای مجوز حفر چاه کشاورزی را نمی‌دهد.»

وضعیت بارندگی در استان‌های دیگر

بحران کم‌آبی تنها مختص به استان تهران نیست و براساس آمار اعلام‌شده از وضعیت بارندگی در سال‌آبی جاری به‌جز چهار استان «بوشهر، سیستان و بلوچستان، فارس ، هرمزگان و گلستان» که دارای رشد مثبت بارندگی بوده‌اند؛ رشد بارندگی در سایر استان‌ها، سیری کاهشی داشته است.

براساس آمار اعلام‌شده در سال‌آبی جاری استان‌های «اصفهان، قم، خراسان جنوبی، مرکزی و چهارمحال بختیاری» نسبت به‌مدت مشابه سال قبل، بیشترین افت بارش را تجربه‌کرده‌اند.

حجم بارندگی در سال آبی جاری در استان اصفهان برابر با ۴/ ۴ میلی‌متر ثبت‌شده که نسبت به‌مدت مشابه سال قبل، افت بیش از ۹۰ درصدی داشته‌است. استان قم نیز یکی‌دیگر از استان‌های کم بارش نسبت به‌مدت مشابه سال قبل در سال آبی جاری بارشی برابر با ۵ میلی‌متر داشته و نسبت به‌مدت مشابه سال قبل رشد ۵/ ۸۷ درصدی را ثبت کرده‌است. حجم بارندگی خراسان جنوبی نیز در سال آبی جاری ۱۶/ ۱ میلی‌متر بوده که نسبت به مدت مشابه سال قبل افت حدود ۸۳ درصدی داشته‌است. وضعیت بارش در استان‌مرکزی نیز برابر با ۵/ ۱۷ میلی‌متر ثبت‌شده که نسبت به‌مدت مشابه سال قبل افت ۸۳ درصدی داشته است. استان چهارمحال و بختیاری نیز در این مدت بارشی ۶۳ میلی‌متری را ثبت کرده که نسبت به مدت مشابه سال قبل افتی حدود ۷۹ درصد داشته است. متولیان حوضه آبی کشور معتقدند که ایران با تغییر اقلیم آبی مواجه است و برای عبور ازاین‌روبند هیچ راهی جز صرفه‌جویی و بهره‌وری آب در کشور نداریم. از سوی دیگر آمار اعلام‌شده در حالی از وضعیت قرمز بحران آبی در کشور حکایت دارد که این حوضه معتقدند درصورتی‌که تا دی‌ماه و تا اواسط بهمن بارش برف نداشته باشیم بارش برف از نیمه دوم و اسفندماه نمی‌تواند به ذخیره برف کشور کمک کند و این امر را می‌توان به تشدید بحران کم‌آبی در کشور نسبت داد.

یادداشت

با خصولتی‌ها چه باید کرد؟

علی‌اکبر نیکواقبال
دانش‌یار اقتصاد دانشگاه تهران

حدود هشتاد درصد فعالیت‌های تولیدی در کشور ایران، توسط دولت؛ شرکت‌های دولتی و شبه دولتی‌ها صورت‌می‌گیرد. یکی از ویژگی‌های کلیدی شرکت‌های دولتی در سطح جهانی آن‌است که شرکت‌های دولتی در استفاده از عوامل و منابع تولید، تحت فشار و محدودیتی قرار ندارند. این‌امر موجب می‌شود که هزینه‌ها و مخارج شرکت‌های دولتی برای استخدام نیروی‌کار، استفاده از مواد، تجهیزات و سرمایه از توجیهات اقتصادی لازم برخوردار نبوده و در نتیجه، کارایی ، افزایش بازدهی تولیدی، درآمد، سود و امکانات سرمایه‌گذاری مجدد این شرکت‌ها با کاستی و شکست روبه‌روشود، درحالی‌که بخش‌خصوصی با هدف حداقل کردن هزینه‌های تولید و حداکثرسازی درآمد و سود فعالیت می‌کند و لذا توان بالقوه بالایی برای سرمایه‌گذاری مجدد، اشتغال نیروی کار جدید و بالاخره توسعه و نوسازی داراست. به‌این‌ترتیب، اقتصاد ایران با دولتی و ملی شدن بخش‌های عمده ای از صنایع بزرگ و کوچک و سازمان‌های اداری کشور، گرفتار خصوصیات شرکت‌های دولتی شد و لذا بخش‌خصوصی ظرفیت خود را از دست داد تا بتواند سهم قابل‌توجهی از نیازهای مردم را به‌صورت بسیار کارا تامین کند.

تصویب و اجرای سیاست‌های ابلاغی اصل ۴۴ و واگذاری فعالیت‌ها و بنگاه‌های دولتی به بخش‌های غیردولتی در دهه گذشته هم نتوانست کار" خصوصی سازی" اقتصاد را به‌طوراساسی به‌انجام برساند زیرا بیش از ۸۰ درصد واگذاری‌ها (و به‌عبارت رساتر فروش از طریق بازار بورس) به خصولتی‌سازی اقتصاد ایران منجر شد و اهداف واگذاری‌ها نظیر بهسازی سرمایه‌گذاری‌ها، حفظ اشتغال و تحقق سایر شرایط دولت نظیر پرداخت سالانه مالیات و اقساط با موانعی جدی برخورد کرد که نتیجه آن، کندی، سکون و توقف اجرای سیاست‌های ابلاغی اصل ۴۴ در زمان حاضر شده است.

ازطرف‌دیگر، باید درنظرگرفت که ایران در طول دهه‌های گذشته، بخش‌خصوصی روبه‌توسعه و پیشرفت و درنهایت، قوی و مستقلی که توانایی اداره شرکت‌های دولتی را در شرایط امروز دنیا داشته‌باشد، تجربه‌نکرده و درنهایت، قدرت رقابت‌بخش خصوصی ما به‌دلیل شرایط نامتوازن مدیریت کلان کشور در زمینه‌های مختلف نظیر کسری‌های مزمن بودجه دولت و رشد سالانه نقدینگی بالای ۲۰% و تورم‌های حاصل از آن، نرخ‌های بالای بهره و پول ملی، شرایط پرهزینه کسب‌وکار همراه با مقررات زاید و کاغذ بازی‌های اداری، پول‌شویی و فرار سرمایه همراه با واردات قاچاق و مواردی دیگر، کم‌وبیش از بین‌رفته است. امروزه شرکت‌هایی در دنیا قادر به‌بقا هستند که به‌طورمستمر در راستای گسترش تجارت، نوسازی کالا و خدمات تولیدی، بهبود کیفیت، کاهش هزینه‌ها و بهبود تکنولوژی عمل‌کنند.

برآورد شده‌است که در کشورما سهم شرکت‌های دولتی از کل بدهی‌ها و کسری بودجه دولت در حدود سه‌چهارم است و درآمدهای حاصل از نفت و گاز هنوز هم بخش مهمی از مخارج بودجه دولت را (اگرچه به‌صورت کاهنده) تامین‌مالی می کنند. نظر به این‌که "مخارج جاری" دولت در سال ۹۶ سهمی بین ۷۰ تا ۹۰ % از کل بودجه را به‌خود اختصاص داده‌است اگر درآمدهای بادآورده نفتی و مشتقات آن نبودند، الان رقم کسری بودجه دولت باتوجه به‌مخارج بالای جاری دولت، باید ارقام و نسبت‌های غیر قابل توجیه‌تری را نشان می‌دادند، چراکه درآمدهای مالیاتی و گمرکی در کشور نیز به درآمدهای نفتی وابسته است. به‌این ترتیب، در بحث سرمایه‌گذاری درآمدهای ارزی ناشی از فروش نفت هم که از نظر تاریخی همواره مورد انتظار جامعه بوده است چندان موفقیت‌آمیزعمل نکرده‌ایم و کلا بهتر بود ۷۰% مخارج جاری سال ۹۶ با مخارج عمران و توسعه جایگزین می گردید.

البته اگر شرکت‌های دولتی به بخش خصوصی واگذار شده بودند مشکل بدهی‌ها و کسری بودجه دولت تا حدود قابل‌توجهی مرتفع می گردید. در حال‌حاضر، بخش‌خصوصی واقعی استقبال چندانی از خرید شرکت‌های دولتی نشان نمی‌دهد چرا که اگرچه شرکت‌های دولتی واگذار شده‌اند اما هنوز مدیریت شرکت‌های دولتی به‌صورت انحصاری در اختیار دولت و شبه دولتی‌ها قرار دارند.

در بحث خصوصی‌سازی در کشورما اگرچه چیزی در حدود سه‌چهارم مالکیت دولت می‌تواند خصوصی‌شود، اما اتفاق جدیدی که می‌افتد و افتاده است آن‌است که سازمان‌هایی قوی یا انحصارات بزرگی در کشور ما پامی‌گیرند و انحصار خصوصی را که بدتر از انحصار دولتی است پایه‌ریزی می‌کنند. در نتیجه، افزایش قیمت‌ها در شرایط عدم وجود رقابت در بخش خصوصی‌سازی شده جدید به شگردی برای کسب سود تبدیل می‌شود و جای خلاقیت را در بهبود روش‌ها و انجام سرمایه‌گذاری‌ها می‌گیرد.

یکی از دلایلی که جهت ارجح‌بودن انحصارات دولتی بر انحصارات خصوصی عنوان‌می‌شود آن‌است که انحصارات دولتی بر پایه مقررات و ضوابط متکی به‌منافع‌عمومی شکل‌گرفته اند و سازمان‌های عمومی و مردم نهاد کشور، گذشته از انتظارات بیشتر از عملکرد شرکت‌های دولتی، نظارت عمومی بیشتری بر تصمیمات وعملکرد آنان، اعمال می‌کنند.

با این‌حال، نمی‌توان کتمان کرد که انحصارات و شرکت‌های دولتی در ایران دارای بهره‌وری پایینی بوده، اکثرا (حدود دو سوم آن‌ها) زیان‌ده بوده و آن‌ها مبالغ بسیار هنگفتی از اعتبارات کشور را، نصیب خود می‌کنند و در مجموع، اثرات منفی قابل‌توجهی بر اقتصاد کشور، وارد می‌سازند.

عملکرد ضعیف شرکت‌های دولتی را می‌توان از دو راه و روش بهبود بخشید. یکی از راه‌ها تغییر در شرایط برون‌بنگاهی (عوامل انگیزش خارجی) و دیگری تغییر در شرایط درون‌بنگاهی (عوامل انگیزش داخلی) است. در حالت‌اول، واگذاری، آزاد سازی، بهبود فضای کسب‌وکار و ایجاد رقابت در صنایع، عوامل انگیزش خارجی را تشکیل داده و تحول لازم در شرایط یک شرکت دولتی را فراهم آورده و به‌بهبود عملکرد آن کمک می‌کنند. بااین‌اقدام، طبیعی است که افراد و گروه‌هایی در نتیجه تغییر و تحول در یک سازمان یا شرکت دولتی متضرر و برخی نیز منتفع می‌شوند. زیان‌دیدگان که حتی ممکن است سیاست‌مداران باشند می توانند دست به‌مقاومت بزنند و این‌درحالی‌ست که ممکن است اراده‌ای به‌صورت جمعی در قوای مرتبط، مانند مجلس، برای اصلاح وضع موجود نیز، شکل‌نگیرد.

درمقطع فعلی تا زمانی‌که عملکرد شرکت‌های دولتی اصلاح نشده‌است به‌صلاح نیست که آن‌ها واگذار شوند. این از آن جهت است که دولت مادامی که شرکت‌ها و سازمان‌هایی را در اختیار دارد و نتواند به‌اصلاح ساختاری و سیاستی آنان موفق شود، به طریق اولی نمی‌تواند این مهم را در شرایطی با مالکیت بخش‌خصوصی، انجام‌دهد. ادامه دارد...

خبر

تب قیمت مسکن فروکش کرد

گزارش‌های میدانی از معاملات مسکن در تهران نشان می‌دهد با فروکش کردن التهاب قیمت در برخی نقاط پایتخت، تعدادی از واحدهای مسکونی با قیمتی کمتر از روزهای ابتدایی دی‌ماه در حال خرید و فروش هستند.

آن‌گونه که آمارها نشان می‌دهد، در دو ماه آبان و دی سال جاری، در پی ایجاد جو روانی از سوی برخی از مالکان واحدهای مسکونی که با هدف سفته بازی وارد بازار مسکن شده بودند و همچنین به تحریک تعدادی از مشاوران املاک، قیمت ملک در تعدادی از مناطق پُرطرفدار تهران، با افزایش ۱۵ تا ۲۵ درصدی مواجه شده بود؛ اما اکنون به گفته کارشناسان اقتصاد مسکن، این افزایش که تا حدودی بر روی سایر مناطق مورد توجه اقشار متوسط نیز، سایه افکنده، می تواند به دو دلیل کاهش نرخ سود سپرده‌های بانکی و همچنین افزایش سرسام‌آور نرخ بازدهی در بازارهای رقیب شامل بازار سرمایه، ارز، سکه و طلا و نیز سررسید زمان دریافت تسهیلات ۸۰ میلیون تومانی مسکن و ورود حجم انبوهی از سپرده‌گذاران صندوق پس‌انداز مسکن یکم به بازار باشد. واقعیت آن است که بازار مسکن، سال ها بود از سایه سنگین رکود رنج می‌برد، ولی اکنون با استفاده از ایجاد تنوع در تسهیلات و افزایش قدرت خرید خانوارهای متوسط در ماه‌های گذشته، توانسته بود نشانه‌هایی از پیش‌رونق را به نمایش بگذارد؛ به گونه‌ای که به گفته کارشناسان اقتصادی، انتشار اطلاعات بازار مسکن در آذرماه از سوی بانک مرکزی، تا حدودی نشان می‌داد که حتی دوره پیش‌رونق نیز پشت سر گذاشته شده و وارد دوره رونق بازار مسکن شده ایم.

اما به دلیل نبود نظارت و کنترل‌های مناسب از سوی دولت و همچنین عدم پیش‌بینی دستگاه سیاست‌گذار بخش مسکن نسبت به ایجاد فضای سفته‌بازی، بلافاصله شاهد ورود دلالان برای ماهی گرفتن از آب گل آلود افزایش معاملات مسکن بودیم. به گونه ای که سفته‌بازان با ایجاد این فضای روانی که امکان گرانتر شدن ملک در آن باز هم جود دارد، همچنان در حال به فروش رساندن واحدهای مسکونی با قیمت‌های گزاف هستند.

خبر

آلمانی‌ها مهمترین سرمایه‌گذار خارجی ایران شدند

«افروز بهرامی»مدیرکل سرمایه گذاری خارجی وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت:از آغاز اجرای برجام تاکنون ۱۵۲ طرح به ارزش ۱۰ میلیارد دلار با سرمایه گذاران خارجی در بخش های صنعت، معدن و تجارت تعریف شده که از این تعداد تاکنون ۵۷ طرح با دریافت پروانه به بهره برداری رسیده است.

بهرامی، با اشاره به گذشت دو سال از اجرایی شدن برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) افزود: به دنبال گشایش های حاصل شده در روابط خارجی پس از استقرار دولت یازدهم، شاهد دستاوردهای مختلفی بودیم که از جمله آنها رشد سرمایه گذاری خارجی در کشور است. به گزارش اقتصاد آنلاین به نقل از ایرنا ، به گفته این مقام مسئول، رشد سرمایه گذاری، جذب شرکت های سرمایه گذاری و اتصال به زنجیره جهانی به عنوان اولویت های وزارت صنعت، معدن و تجارت در سال های گذشته مطرح بوده و هست.

وی تصریح کرد: با پیگیری های انجام شده، از زمان آغاز فعالیت دولت دوازدهم تاکنون ۳۸ طرح به ارزش یک میلیارد و ۹۸۰ میلیون دلار با خارجی ها تعریف شده است.

بهرامی خاطرنشان کرد: این آمار شامل طرح هایی است که جواز تاسیس گرفته، ضمانتنامه هیات سرمایه گذاری خارجی را دارند، زمین گرفته و خریداری کرده اند.

وی یادآوری کرد: جذب سرمایه گذاری خارجی مساله‌ای نیست که یک شبه اتفاق بیفتد، بلکه به‌تدریج و با پیشرفت طرح جذب می شود؛ در این پیوند ۸۰ قرارداد و تفاهمنامه همکاری دیگر روی کاغذ وجود دارد که ممکن است به جذب سرمایه گذاری خارجی منجر شود و البته در آمارهای پیش گفته، عنوان نشده است.

مدیرکل سرمایه گذاری خارجی وزارت صنعت، معدن و تجارت تاکید کرد: در همه سرمایه گذاری های یاد شده موضوعاتی همچون انتقال فناوری های نوین، اتصال به زنجیره تولید جهانی و شرط ۳۰ درصد صادرات محصولات تولید شده در نظر گرفته شده است.